
Hvordan læres medisinsk praksis?

ARTIKKEL

AKRE V

LUDVIGSEN SR

Sammendrag

I denne artikkelen undersøker vi hvordan leger utvikler sin yrkeskunnskap i det daglige arbeidet. I 1994 ble 20 leger på et større sykehus intervjuet, 11 på indremedisinsk og ni på kirurgisk avdeling. I analysen av intervjumaterialet tar vi i bruk forklaringsmodeller fra situert læringsteori. Mester-svenn-relasjonen står frem som selve kjernen i detradisjonelle medisinske læringsinstitusjoner. Her læres tekniske ferdigheter, måter å tenke på, samt standarder for diagnostikk og behandling. Det er i nær samhandling med en mer erfaren lege at den lærende overskrider hva hun kan mestre alene og utvikler seg som yrkesutøver. Legenes beskrivelse av egne læringsprosesser endres med kompetansenivå og posisjon i sykehushierarkiet. De uerfarnes beskrivelser dreier seg om lokale og praksisnære situasjoner, mens de erfarne legene ser seg selv som aktører på en nasjonal eller internasjonal arena hvor de henter kunnskap hjem til det lokale praksisfellesskapet. Hovedutfordringen når det gjelder å bedre læringsmiljøet på medisinske arbeidsplasser ligger i kvaliteten på dialogene som føres i det profesjonelle fellesskapet. Det er viktig å øke bevisstheten om mester-svenn-relasjoner som en grunnleggende måte å overføre kunnskap på.

Publisert: 20. august 1997. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 6. februar 2026.